

udenfor Borgerrepræsentationen, er de sidste to Borgmestervalg (Borgmestrene Jensen og Marstrand) foretagne i Overensstemmelse med det saakaldte parlamentariske System. Flertallet i Borgerrepræsentationen har under Hensyn hertil ladet Valget falde paa ledende Mænd indenfor Flertalsgrupperne, altsaa paa Medlemmer af Forsamlingen.

Foruden Overpræsidenten og de fire Borgmestre bestaar Magistraten af fire Raadmænd, der ligeledes ere valgte af Borgerrepræsentationen, men kun for et Tidsrum af 6 Aar. De ere i den senere Aarrække valgte af Flertalsgrupperne blandt Medlemmerne af Forsamlingen, to af den socialdemokratiske Gruppe (K. M. Klausen og P. Knudsen) og to af den liberale Gruppe (H. Hage og Gustav Philipsen). Der var ved de seksaarige Valgperioder skabt Betingelserne for en nøjere Samvirken mellem Magistratens Flertal og Flertallet i Borgerrepræsentationen end den, der alene kan opnaas ved de sjældnere Borgmestervalg. Paa den anden Side sætter Borgerrepræsentationen let noget af sin Indflydelse til, naar den lader Flertallets bedste Mænd efterhaanden træde over i Magistraten, hvor de som Raadmænd i Almindelighed ikke kan siges at vinde i Indflydelse. Medens Borgmestrene ogsaa efter den nye Valglov vælges for Livstid ved en Flertalsafstemning i Borgerrepræsentationen, er Forholdstalvalget indført for Raadmændenes Vedkommende, idet disse afgaa paa én Gang.

Alle de nuværende Raadmænds Funktionstid udløber derfor i April 1910, idet man har villet give den til Marts 1909 nyvalgte Borgerrepræsentation Lejlighed til at arbejde et Aarstid, forinden det vigtige Raadmandsvalg skal finde Sted. Raadmændene tilforordnes de enkelte Afdelinger af den samlede Magistrat.

Raadmændene ere ulønnede. Hver Borgmester har sin Raadmand, der i Almindelighed af Overpræsidenten konstitueres

som Borgmester, naar denne er fraværende. Han overværer Embedsmændenes Konferencer med Borgmesteren, og han overtager forskellige Hverv under Afdelingen efter Aftale med Borgmesteren, men hans vigtigste Ret er den, at han i Magistraten har lige Stemme med Borgmesteren. Den hele Institution har sin Oprindelse og sit Navn fra det gamle Byens Raad, men er i sin nuværende Skikkelse afvigende fra den normale Ordning af Bestyrelsen af kommunale Forhold, idet den er ulønnet og dog kræver fuldt Arbejde.

Der er intet i Vejen for, at ogsaa Kvinder kunne vælges til Raadmænd og Borgmestre.

Magistraten virker dels som en kollegial Forsamling, hvis Beslutning om Byens Anliggender udkræves ved Siden af Borgerrepræsentationen for at give de trufne Afgørelser Gyldighed, og dels administrerer hver Borgmester paa sit Ansvar de hans Afdeling underlagte Sager. Vil man bruge en om end ikke helt træffende Sammenligning, kan man sige, at Magistraten i sig forener Funktionerne som Landsting og Regering, medens Borgerrepræsentationen nærmere ligner Folketinget.

Det vil altsaa ses, at Magistraten som fremgaaet af indirekte Valg for Borgmestrenes Vedkommende paa Livstid sammen med den statsvalgte Overpræsident har Anlæg til at være det mere konservative Element i Kommunalbestyrelsen, medens Borgerrepræsentationen staar i nærmere Kontakt med Vælgerne og mere umiddelbart paavirkes af disse. Sidder der imidlertid fra den nuværende Valgmaades Periode mere demokratiske Elementer blandt Borgmestrene, ville de i Forbindelse med det ved Forholdstallet valgte Flertal af demokratiske Raadmænd være i Stand til at bevare Flertallet i Magistraten for Demokratiet, selv om Borgerrepræsentationens Flertal imod Forventning skulde blive konservativt.